

Kultur- og kirkedepartementet,
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Sendes på epost

9. oktober 2009

HØRINGSUTTALELSE – IMPLEMENTERING AV DIREKTIV OM AUDIOVISUELLE MEDIETJENESTER

1. Generelle merknader til forslaget

RiksTV er særlig opptatt av at følgende forhold ivaretas ved implementering av direktivet:

1.1 Samlet reguleringspress

RiksTV er generelt positiv til at det for enkelte områder etableres en samreguleringsmodell som sikrer at bransjen i størst mulig grad kan fastsette hvilke regler som bør gjelde innenfor minimumskrav satt av myndighetene.

Samtidig er det viktig at norske myndigheter ved implementeringen av direktivet ikke går lenger enn det som er nødvendig for å oppfylle direktivets krav. Av konkurransemessige hensyn bør norske aktører ikke få et strengere rammeverk å forholde seg til enn europeiske konkurrenter eller norske konkurrenter etablert i utlandet. Av samme grunn er det viktig at alle aktører som reelt konkurrerer om de samme seerne undergis samme regulering.

1.2 Innholdsregulering

RiksTVs prinsipielle utgangspunkt er at innholdsregulering bør gjøres gjeldende overfor de redaksjonelt ansvarlige for innholdet, og ikke de som kun står for teknisk distribusjon, selv om slik distribusjon skjer som audiovisuell bestillingstjeneste. I tillegg til de prinsipielle betenkeligheter ved at en distributør skal kontrollere hvorvidt innholdet vedkommende distribuerer oppfyller kravene i loven, vil en slik kontroll kunne medføre vesentlige kostnader for distributøren.

1.3 Felles europeisk regelverk

Etter RiksTVs oppfatning er det en fordel i seg selv med et felles og likt europeisk regelverk for audiovisuelle medietjenester. Europeiske aktører vil kunne etablere seg også i dette markedet, og det er viktig med like rammebetingelser slik at konkurransen

sikres. Dette er også viktig for å unngå at aktører som etablerer seg i utlandet for å omgå særnorsk regulering får en konkurransefordel.

2. Høringsnotatets punkt 4 – definisjoner

2.1 Audiovisuelle medietjenester

RiksTV merker seg at departementet anser Youtube og Myspace for å falle utenfor definisjonen av audiovisuelle medietjenester, jf. direktivets artikkel 1 og høringsnotatet punkt 4.1.1 nr. 1.

RiksTV kan ikke se at det er en følge av direktivet at YouTube og MySpace mv., vil falle utenfor dets virkeområde. Disse tjenestene har et klart økonomisk formål, og det er kun *deler* av innholdet som lastes opp av private brukere og gjøres gratis tilgjengelig, selv om det vanligvis er det brukerstyrte innholdet som fremheves. I april i år signerte YouTube en avtale med en rekke Hollywood-studioer om distribusjon, og på sikt vil alle de store innholdsleverandørene være tilgjengelig også gjennom disse kanalene.

En regulering som forskjellsbehandler tjenester som tilbyr det samme innholdet, og i dette tilfellet beskytter internasjonale distribusjonskanaler, vil skade tjenesteutviklingen i de lokale markedene og skape en uheldig konkurransevridding. I den grad regulering av internett ikke er mulig å håndheve, må dette få betydning for implementeringen av reguleringen etter direktivet.

Hva som menes med "redaksjonell kontroll" bør for øvrig presiseres, da den foreslåtte ordlyden gir begrenset veiledning for dette kriteriet.

2.2 Audiovisuelle bestillingstjenester

En ren henvisning til hva som er "*hovedformålet*" med tjenesten gir lite konkret veiledning med hensyn til om en aktør som tilbyr flere tjenester i tillegg til audiovisuelt innhold (for eksempel redaksjonelt eller kommersielt innhold) er omfattet eller ikke. Det sentrale kriteriet bør være i hvilken grad en slik aktør konkurrerer om det samme publikum som kringkastere og tilbydere av audiovisuelle bestillingstjenester.

3. Høringsnotatet punkt 5.4 – beskyttelsestiltak ved omgåelse av nasjonale regler

RiksTV mener at dersom det skal etableres en felles regulering, bør det samtidig etableres hjemmel for tiltak ved omgåelse av nasjonale regler også for audiovisuelle medietjenester, og ikke kun for kringkasting. Det er viktig for å sikre like konkurransevilkår at aktører som reelt tilbyr sine tjenester til det samme markedet som norske aktører, kan pålegges å følge norske regler.

4. Høringsnotatets punkt 5.5 – reguleringsformer

RiksTV er positive til å innføre en samreguleringsmodell for så vidt gjelder beskyttelse av mindreårige. Forutsetningene for en slik modell bør være at alle involverte bransjeaktører inviteres til å delta i å utvikle nærmere retningslinjer, og at modellen gir tilstrekkelig rom for at audiovisuelle bestillingstjenester fortsatt er en relativt ny

tjeneste som aktørene kan trenge tid for å utvikle attraktive og lønnsomme forretningsmodeller for.

Områder som er særlig egnet for samregulering er etter RiksTVs oppfatning spørsmålet om adgangskontroll til audiovisuelle bestillingstjenester (jf. nærmere nedenfor).

5. Høringsnotatets punkt 6.1 – identifikasjonsregler

RiksTV registrerer at departementet mener at opplysningene skal fremgå på en "permanent, enkel og direkte måte. For øvrig bør det være opp til den enkelte tjenestetilbyder hvordan opplysningene skal gjøres tilgjengelig".

RiksTV mener at det må være tilstrekkelig om opplysningene som identifiserer tilbyderens fremkommer på tilbyderens nettsider eller lignende, på samme måte som det i dag presenteres i henhold til ehandelsloven § 8. RiksTV legger til grunn at det ikke er noe krav etter direktivet at denne informasjonen skal måtte fremgå i selve det audiovisuelle bestillingstilbudet. Uansett vil et slikt krav være uforholdsmessig tyngende i forhold til formålet med bestemmelsen, da det vil medføre vesentlige kostnader som følge av teknisk utvikling og tilrettelegging.

6. Høringsnotatets punkt 6.4 – Generelle regler for audiovisuell kommersiell kommunikasjon

RiksTV merker seg at departementet ønsker å gå lenger enn direktivet for så vidt gjelder audiovisuell kommersiell kommunikasjon overfor mindreårige, og utvide det någjeldende totalforbudet i kringkastingsloven § 3-1 annet ledd til å gjelde også for audiovisuelle bestillingstjenester.

Som nevnt er RiksTV opptatt av at rammevilkårene blir mest mulig like for alle aktørene. I prinsippet er det en fordel i seg selv med et felleseuropeisk regelverk som er mest mulig likt, både av retts tekniske og konkurransemessige årsaker. I den grad det skal innføres særnorsk og strengere regulering blir det desto viktigere å etablere effektive mekanismer for å hindre at aktører omgår de nasjonale reglene ved å etablere seg i utlandet.

7. Høringsnotatet punkt 6.6 – Produktplassering

Et forbud mot produktplassering når det gjelder audiovisuelle bestillingstjenester bør ikke implementeres i større grad enn minimumskravene i direktivet, dvs. at det tillates på visse vilkår (i filmer, TV-serier, lette underholdningsprogrammer og sportssendinger). Audiovisuelle bestillingstjenester kan sammenlignes mer med omsetning av DVD enn kringkasting, og vil konkurrere med slik omsetning. For disse gjelder ikke noe forbud mot produktplassering, og det er viktig at aktørene sikres så like konkurransevilkår som mulig under direktivet.

Et totalforbud mot produktplassering vil også kunne medføre at norske innholdsprodusenter av programtyper hvor produktplassering er tillatt i henhold til direktivet, vil få færre finansieringskilder enn utenlandske innholdsprodusenter, noe om

igjen vil få betydning for innkjøpsprisen for eller kvaliteten på produksjonen og dermed hvor lønnsomt og attraktivt det er for medietilbyderne er å tilby norsk innhold.

Plikten til merking av programmer som inneholder produktplassering bør legges på produsenten av programmet, jf. artikkel 3g nr. 2, siste avsnitt.

8. Høringsnotatets punkt 7.1 - Innhold som i alvorlig grad kan være skadelig for mindreårige

RiksTV er enige med departementet i at samregulering er et egnet virkemiddel for å beskytte mindreårige fra alvorlig skadelig innhold i audiovisuelle bestillingstjenester. RiksTV antar at en egnet metode er å opprette en arbeidsgruppe eller lignende, hvor aktørene er representert, hvor man blir enige om felles minimumskrav til hvilken metode som skal brukes for å gjennomføre dette kravet. RiksTV ønsker å være representert i en slik arbeidsgruppe. Disse retningslinjene bør også presisere hvordan innhold skal kategoriseres fra innholdsleverandørene sin side, slik at et system med PIN-koder blir effektivt. Eventuelle krav til tiltak må ikke være kostbare å gjennomføre i praksis, for å ivareta audiovisuelle bestillingstjenesters konkurranseevne sammenlignet med annen omsetning av film, for eksempel DVD eller ulovlig nedlasting.

9. Høringsnotatets punkt 9.1 - Forbudet mot politisk reklame

Audiovisuelle bestillingstjenester vil konkurrere med kino og DVD-distribusjon hvor et slikt forbud ikke gjelder. Etter RiksTVs oppfatning bør det derfor ikke innføres strengere rammebetingelser for tilbydere av audiovisuelle bestillingstjenester enn det direktivet krever.

10. Høringsnotatets punkt 10 - økonomiske og administrative konsekvenser

Et forbud mot produktplassering vil kunne få betydning for finansieringen av filmproduksjoner (i konkurranse med produksjoner i land hvor produktplassering er tillatt). Videre vil en utvidelse av forbudet mot politisk reklame medføre færre finansieringsmuligheter for audiovisuelle bestillingstjenester. Dette skjer på et tidlig tidspunkt i markedet for slike tjenester, og kan ha uklare konsekvenser.

RiksTV antar videre at det avhengig av lovtekstens utforming vil kunne påløpe kostnader både med innføringen av en bransjeorganisasjon/arbeidsgruppe og i forbindelse med implementering av systemer for adgangskontroll.

Med vennlig hilsen

Tomas Myrbostad (sign)
Juridisk direktør